

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเกี่ยวกับ ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมผลศึกษาใน
สถานศึกษา กรุงเทพมหานคร ซึ่งมีเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้ คือ

อนันต์ อัครฐ ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาประมวลการสอนและปัญหาการสอน
วิชาพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนรัฐบาล ในภาคการศึกษา 1" ในปี
พ.ศ. 2511 โดยใช้แบบสอบถาม ถามอาจารย์ใหญ่ และครูพลศึกษา ของโรงเรียนรัฐบาล
สังกัดกรมวิสามัญศึกษา ภาคการศึกษา 1 จำนวน 99 โรงเรียน ผลการวิจัยปรากฏว่า
วัตถุประสงค์ในการสอนวิชาพลศึกษานั้น โรงเรียนส่วนมากเน้นในด้านการสร้างเสริมสมรรถ-
ภาพทางกายของนักเรียนให้มีความแข็งแรงและสมบูรณ์ กิจกรรมที่โรงเรียนจัดมาก คือ
กายบริหาร วัตถุประสงค์ในการจัดกิจกรรมพิเศษของวิชาพลศึกษา และการจัดการแข่งขัน
กีฬาภายในโรงเรียนนั้น เน้นให้นักเรียนมีความสามัคคี ส่วนวัตถุประสงค์ในการแข่งขันกีฬา
ระหว่างโรงเรียนนั้น โรงเรียนส่วนใหญ่เน้นในด้านการฝึกหัดให้นักเรียนมีความเคารพต่อกฎ
และระเบียบข้อมบังคับต่าง ๆ ของกีฬา การบริการด้านสุขภาพอนามัยยังไม่ดี จำนวนครู
พลศึกษายังไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน หน้าที่ของครูพลศึกษามากเกินไป โรงเรียนส่วน
มากยังขาดสถานที่ อุปกรณ์ และห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายของนักเรียน ¹

¹ อนันต์ อัครฐ, "การศึกษาประมวลการสอนและปัญหาการสอนวิชาพลศึกษา ใน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนรัฐบาล ในภาคการศึกษา 1," (วิทยานิพนธ์ปริญญามหา-
บัณฑิต แผนกวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2511)

มีชัย คุณาวุฒิ ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์การสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดพระนคร" ในปี พ.ศ. 2513 โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูพลศึกษา ในโรงเรียนราษฎร์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดพระนคร จำนวน 76 โรงเรียน ผลการวิจัยปรากฏว่า ครูพลศึกษายังมีไม่เพียงพอ โรงเรียนส่วนใหญ่มีสนามกลางแจ้ง และมีสนามคอนกรีต รองลงไปคือ สนามดินและสนามหญ้า ปัญหาที่เกิดจากสนามและสถานที่จัดกิจกรรม คือ สนามแคบ สนามอยู่ใกล้กับห้องเรียนทำให้เกิดเสียงรบกวนในเวลาเรียน ในฤดูฝนน้ำท่วมสนาม ปัญหาในค่านอุปกรณ์ คือ อุปกรณ์มีไม่เพียงพอ กับจำนวนนักเรียน นักเรียนไม่ช่วยกันรักษาอุปกรณ์ และครูพลศึกษามีความต้องการที่จะให้มีการปรับปรุงงานค่านอุปกรณ์ โสภทศนุอุปกรณ์ประกอบการสอนพลศึกษา และต้องการให้ผู้บริหารของโรงเรียนเห็นความสำคัญของพลศึกษาให้มากยิ่งขึ้น¹

ไพฑูริย์ จัยสิน ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาในการจัดและดำเนินการพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมแบบประสม" ในปี พ.ศ. 2513 โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูพลศึกษาที่สอนอยู่ในโรงเรียนมัธยมแบบประสม จำนวน 13 โรงเรียน จำนวนประชากร 44 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า ครูพลศึกษายังมีไม่เพียงพอ วิชาอุปกรณ์การสอนพลศึกษา มีปัญหาในการสอนนักเรียนหญิงชายรวมกัน โดยครูจะสอนนักเรียนชายมากกว่านักเรียนหญิง ในเรื่องการสอนพลศึกษาในชั้นเรียนนั้น ครูพลศึกษาได้ดำเนินการตามหลักวิธีสอนพลศึกษาเหมาะสมแล้ว ครูพลศึกษามีจำนวนชั่วโมงสอนพลศึกษามากกว่าสัปดาห์ละ 15 ชั่วโมง ในขณะที่ด้วยกันครูพลศึกษาส่วนใหญ่ต้องสอนวิชาอื่น ๆ เพิ่มเติมอีก 1 - 10 ชั่วโมง และต้องรับผิดชอบงานอื่น ๆ อีกมาก นักเรียนมีความสนใจในโปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนมาก เวลาที่จัด คือ หลังเลิกเรียน และมีปัญหาคืออุปกรณ์ที่ใช้ในการแข่งขันยังมีไม่เพียงพอ ในด้านการจัดการแข่งขัน

¹ มีชัย คุณาวุฒิ, "ปัญหาเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์การสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดพระนคร," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาโสตทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513).

ก็พาระหว่างโรงเรียน และการจัดกิจกรรมพลศึกษาเพื่อนันทนาการ นักเรียนให้ความสนใจ
 มากเช่นกัน คำนการจักและดำเนินการโปรแกรมพิเศษทางพลศึกษา โรงเรียนได้จัดให้มี
 การตรวจร่างกายปีละ 1 ครั้ง ¹

เสมือน พิชิตกุล ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษานโยบายการจัดและการบริหารค่าน
 พลศึกษาในสถาบันฝึกหัดครู" ในปี พ.ศ. 2513 โดยใช้แบบสอบถามถามครูพลศึกษา จำนวน
 62 คน จากสถาบันฝึกหัดครู ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา จำนวน 26 แห่ง ผลการ
 วิจัยปรากฏว่า เมื่อเปรียบเทียบกับอัตราที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้ ปรากฏว่า จำนวน
 ครูพลศึกษาน้อย แต่นักเรียนมากไปจากอัตราที่กำหนด อาจารย์พลศึกษาส่วนมากมีวุฒิทาง
 พลศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ในด้านโครงการสอนพลศึกษาโดยทั่วไป สมบูรณ์ดี แต่การ
 จัดกิจกรรมทางพลศึกษาเพื่อบริการแก่นักเรียนฝึกหัดครูที่เรียนชายังไม่ค่อยได้จัดทำ อุปกรณ์
 การสอนรวมทั้งสถานที่ในการสอนยังมีไม่พอเพียงแก่จำนวนนักเรียน ²

สวัสดิ์ ทรัพย์จำนงค์ ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในระดับชั้น
 ประถมศึกษาตอนต้นในจังหวัดพระนคร" ในปี พ.ศ. 2513 โดยส่งแบบสอบถามถามครูที่สอน
 วิชาพลศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด
 โรงเรียนสังกัดเทศบาล สังกัดกองโรงเรียนราษฎร์ และสังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัด
 พระนคร รวม 140 โรงเรียน มีจำนวน 270 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า การสอนพลศึกษา
 ในชั้นเรียนส่วนใหญ่ครูประจำชั้นทำหน้าที่สอน โดยเน้นให้นักเรียนรู้จักเป็นผู้เล่นและผู้ที่ตี

¹ ไพฑูรย์ จัยสิน, "ปัญหาในการจัดและดำเนินการพลศึกษาในโรงเรียนมัธยม
 แบบประสม," หน้า ง.

² เสมือน พิชิตกุล, "การศึกษานโยบายการจัดและการบริหารค่านพลศึกษาใน
 สถาบันฝึกหัดครู," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาบริหารและนิเทศการศึกษา
 บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2512).

ใช้วิธีสอนโดยครูทำให้นักเรียนดูและให้นักเรียนทำตาม การดำเนินการสอนในช่วงเวลาพักกลางวันยังขาดหลักการและวิธีการ ทำให้การเรียนการสอนผลศึกษาไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร ครูผลศึกษาไม่มีเวลาพอที่จะจัดกิจกรรมต่าง ๆ วิชาอุปกรณ์การสอน สถานที่ และเครื่องอำนวยความสะดวก ผู้บังคับบัญชาสนับสนุนวิชาผลศึกษาน้อยกว่าวิชาอื่น¹

สุภาภรณ์ สุขถาวร ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการสอนวิชาพลานามัยในสถานศึกษาปีกหัตถกรรม" ในปี พ.ศ. 2515 โดยส่งแบบสอบถามถามอาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัยในสถานศึกษาปีกหัตถกรรม จำนวน 25 แห่ง จำนวนประชากร 74 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัยยังมีจำนวนไม่เพียงพอ และมีชั่วโมงสอนมากเกินไป จำนวนนักศึกษาในห้องหนึ่ง ๆ มีมากเกินไป อาจารย์ส่วนมากมีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี เนื้อหาของแต่ละวิชาในหลักสูตรวิชาพลานามัยยังไม่สอดคล้องกับเวลาและจำนวนหน่วยกิต ส่วนในค่านสถานที่นั้น วิทยาลัยครูทุกแห่งมีสถานที่กลางแจ้งสำหรับสอนกิจกรรมผลศึกษาแล้วแต่ยังขาดสถานที่สำหรับการสอนกิจกรรมผลศึกษาในร่ม และยังขาดสถานที่สำหรับเปลี่ยนเครื่องแต่งกายนักศึกษาชาย-หญิง ห้องอาบน้ำ ชาย-หญิง ตู้เก็บเสื้อผ้า ชาย-หญิง คานการวัดผลและประเมินผลวิชาพลานามัย ส่วนใหญ่มีการทดสอบทางค่านทฤษฎี และทางค่านปฏิบัติควบคู่กันไป²

มาลี สิริ ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาและความต้องการในการจัดโปรแกรมผลศึกษา สุขศึกษา และสันตนาการ ของสถานศึกษาเทคโนโลยีพระจอมเกล้า" ในปี พ.ศ. 2516 โดยใช้แบบสอบถามถามนักศึกษารปัจจุบัน จำนวน 960 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า สถานศึกษาเทคโนโลยี

005373

¹ สวัสดิ์ ทรัพย์จางค์, "ปัญหาการสอนผลศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดพระนคร," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต แผนกวิชาผลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513).

² สุภาภรณ์ สุขถาวร, "ปัญหาการสอนวิชาพลานามัยในสถานศึกษาปีกหัตถกรรม," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต แผนกวิชาผลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2514).

พระจอมเกล้า ชนบุรี ชาติอัครากำดัง สถานที่ และอุปกรณ์ นักศึกษาชาควรรู้และทักษะพื้นฐานทางด้านพลศึกษา นักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการให้สถาบันฯ จัดสรรงบประมาณ จัดหาบุคคลที่เหมาะสม ปรับปรุงสถานที่ จัดหาอุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ จัดหาคู่มือสอนกีฬาและผู้นำทางสันทนาการ มาดำเนินการสอนเป็นกิจกรรมนอกหลักสูตร ส่งเสริมการแข่งขันกีฬาทั้งภายในและภายนอกให้มากขึ้น¹

สุคนธ์ ภูทอง ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจเนื้อหาที่ใช้ทำการสอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล" ในปี พ.ศ. 2516 โดยทำการสำรวจสนาม และนำแบบสัมภาษณ์ไปสัมภาษณ์ครูพลศึกษาของโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษา จำนวน 60 โรงเรียน ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. ครึ่งหนึ่งของโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลมีเนื้อที่สนามกลางแจ้งเท่ากับ 2,424.54 ตารางเมตร สนามในร่ม 61.50 ตารางเมตร และสนามโดยส่วนรวม 2,509.7 ตารางเมตร
2. ค่าเฉลี่ยของเนื้อที่สนามต่อนักเรียน 1 คน ของสนามกลางแจ้งเท่ากับ 4.17 ตารางเมตร สนามในร่ม 0.13 ตารางเมตร สนามโดยส่วนรวม 4.30 ตารางเมตร
3. ปริมาณเนื้อหาที่ใช้สอนกิจกรรมพลศึกษาในสนามในร่ม และสนามโดยส่วนรวมต่ำกว่ามาตรฐานที่ควรเป็น อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 ยกเว้นเนื้อที่สนามกลางแจ้งไม่แตกต่างจากมาตรฐานที่ควรจะเป็นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
4. มีโรงเรียนจำนวน 11 โรงเรียน หรือร้อยละ 28.33 ของกลุ่มตัวอย่างประชากร มีเนื้อที่สนามกลางแจ้งและสนามในร่มต่ำกว่าช่วงความเชื่อมั่นของค่าเฉลี่ย
5. การใช้สนามเพื่อสอนกิจกรรมพลศึกษา โดยพบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่เน้นการสอนกิจกรรมเฉพาะอย่าง ซึ่งได้แก่ สนามหญ้าสอนวอลเลย์บอล สนามคอนกรีตสอน

¹ มาลี ศิริ, "ปัญหาและความต้องการในการจัดโปรแกรม พลศึกษา สุขศึกษา และสันทนาการ ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาด้านการศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2515).

บาสเกตบอล สนามในร่มสอนยิงปอง¹

คงศักดิ์ เจริญรักษ์ ทำการวิจัยเรื่อง "โปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนรัฐบาลมัธยมศึกษาตอนต้น ในกรุงเทพมหานคร" ในปี พ.ศ. 2517 โดยส่งแบบสอบถามตามครูพลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 62 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า โรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในกรุงเทพมหานครมีการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประกอบด้วย โปรแกรมการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน ร้อยละ 100 โปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน ร้อยละ 98 โปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ร้อยละ 82 โปรแกรมสนันทนาการ ร้อยละ 53 โปรแกรมพิเศษสำหรับนักเรียนผิดปกติ ร้อยละ 10 มีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนนำกิจกรรมพลศึกษาไปใช้ในเวลาย่างฝึกความมีน้ำใจนักกีฬา และสร้างความสามัคคี กิจกรรมพลศึกษาที่จัดสอนและแข่งขันมาก คือ ฟุตบอล บาสเกตบอล วอลเลย์บอล กรีฑา เทเบิลเทนนิส แบดมินตัน และยิมนาสติกส์ การดำเนินการด้านโปรแกรมพลศึกษา ได้จัดให้สนองความต้องการความสนใจของนักเรียน รวมทั้งเปิดโอกาสให้ทุกคนได้เรียนพลศึกษาและแข่งขันกีฬาตามความสามารถของแต่ละบุคคล สำหรับปัญหาในการจัดโปรแกรมพลศึกษา โรงเรียนยังคงมีปัญหาด้านอุปกรณ์ สถานที่ และจำนวนครูพลศึกษาที่ยังไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน²

ทวีพงษ์ กลิ่นหอม ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาของครูพลศึกษานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลศึกษานามัย ประโยชน์มัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับ พ.ศ. 2518 โรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 1" ในปี พ.ศ. 2518 โดยใช้แบบสอบถามตามครูพลศึกษานามัย

¹ สุคนธ์ ภูทอง, "การสำรวจเนื้อหาที่ใช้ทำการสอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล." (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516).

² คงศักดิ์ เจริญรักษ์, "โปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนรัฐบาลมัธยมศึกษาตอนต้น ในกรุงเทพมหานคร," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517).

จำนวน 30 คน ที่สอนอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 1 ผลการวิจัยปรากฏว่า ควรแยกวิชาพลศึกษา สุขศึกษา และจุดมุ่งหมายของวิชาทั้งสองออกจากกัน เนื้อหาของวิชาสุขศึกษามีมากแต่กำหนดเวลาเรียนไว้น้อย การใช้หลักสูตรโรงเรียนยังเตรียมบุคลากร คู่มือหลักสูตร และประมวลการสอนยังไม่พร้อม ศึกษานิเทศก์ไม่ค่อยได้ช่วยเหลือแก้ปัญหาการใช้หลักสูตร เนื้อหาวิชาพลศึกษาที่เป็นวิชาบังคับยังไม่เหมาะสม โรงเรียนขาดอุปกรณ์การสอนวิชาสุขศึกษา การวัด และประเมินผล โรงเรียนใช้เกณฑ์ของโรงเรียนซึ่งสอดคล้องกับเกณฑ์ที่กรมพลศึกษาเสนอแนะไว้ ในส่วนของหลักสูตรเหมาะสม คือ กำหนดวิชาเลือก 3 หน่วยกิต ทอภาคเรียน จุดประสงค์ของหลักสูตรสามารถนำไปปฏิบัติได้ เนื้อหาวิชาพลศึกษาเหมาะสมกับเวลาเรียน อาจารย์ใหญ่ หัวหน้าสาย หัวหน้าหมวด ให้ความสนับสนุนวิชาพลศึกษา และสุขศึกษา¹

วสันต์ จันทรวงศา ทำการวิจัยเรื่อง "การใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับพุทธศักราช 2518 ในเขตกรุงเทพมหานคร" ในปี พ.ศ. 2519 โดยส่งแบบสอบถามถามผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชา อาจารย์ผู้สอน และเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ ในโรงเรียนซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 16 โรงเรียน ผลการวิจัยในค้ำหนดพลานามัย ปรากฏว่า จำนวนครูที่สอนวิชาพลศึกษามีไม่เพียงพอกับวิชาที่เปิดสอน และเนื้อหาของวิชากับเวลายังไม่เหมาะสมกัน อาจารย์ผู้สอนเห็นว่าการเปิดวิชาบังคับเลือกและวิชาเลือกในหมวดนี้ไม่เหมาะสมกับบุคลากรและยังขาดอาจารย์ผู้สอน นักเรียนมีเวลาว่างที่จะค้นคว้าน้อยไป ในค้ำหนดสถานที่วัสดุ และอุปกรณ์การสอน มีความเห็นว่าไม่ควรมีการจัดเตรียมสิ่งเหล่านี้เพื่อใช้หลักสูตรใหม่

¹ ทวีพงษ์ กลิ่นหอม, "ปัญหาของครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัยระโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 1," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518).

เลย ส่วนด้านวิธีการสอนนั้น หัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษามัธยมและอันดับสูงสุด คือ การฝึกทักษะ ร่องลงมา ได้แก่ การฝึกปฏิบัติ ส่วนวิธีสอนที่อาจารย์ใช้ ปรากฏว่า การฝึกปฏิบัติเป็นอันดับ ที่สูงสุด ร่องลงมา ได้แก่ การบรรยาย¹

มาเบล แกรนซอว์ โรบินสัน (Mabel Grenshaw Robinson) ทำการวิจัย เรื่อง "การสำรวจโปรแกรมพลศึกษาสำหรับนักเรียนหญิงในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ใน รัฐอลาบามา" ในปี ค.ศ. 1971 โดยส่งแบบสอบถามไปยังผู้สอนพลศึกษา จำนวน 422 โรงเรียน ผลการวิจัยปรากฏว่า ด้านจำนวนนักเรียนประมาณร้อยละ 84 มีนักเรียนห้องละ 50 คน หรือน้อยกว่า วิธีการแบ่งลำดับนักเรียนโดยใช้ระดับเกรดมีร้อยละ 30 วิชาพลศึกษา ปรากฏเป็นส่วนหนึ่งในหลักสูตรของโรงเรียน ประมาณร้อยละ 63 มีการจัดโปรแกรมพิเศษ สำหรับนักเรียนดึกปกติ ประมาณร้อยละ 61 มีการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ประมาณร้อยละ 81 ของครูพลศึกษาในโรงเรียนที่ทำการศึกษา จัดโปรแกรมพลศึกษาได้ อย่างไม่สมบูรณ์ เพราะขาดเครื่องอำนวยความสะดวก อุปกรณ์ และการสนับสนุนจากผู้บริหาร²

ชาลส์ จาคอบ เบคเคอร์ (Charles Jacob Becker) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การประเมินผลโปรแกรมพลศึกษา สำหรับชายในวิทยาลัยชุมชนโอรีกอน" ในปี ค.ศ. 1971 โดยใช้แบบสอบถามมาตรฐานของ นีลสัน ออลเสน (Neilson-Comer Allsen) ส่งไปยัง วิทยาลัยชุมชน 12 แห่ง ในรัฐโอรีกอน ผลการวิจัยปรากฏว่า ครูพลศึกษามีความสนใจในวิชาชีพ ของตนเป็นอย่างยิ่ง การเตรียมตัวในการสอนวิชาพลศึกษาของครูมีการเตรียมตัวอย่างดี อุปกรณ์

¹ วสันต์ จันทรวงศา, "การใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับพุทธศักราช 2518 ในเขตกรุงเทพมหานคร," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519).

² Mabel Grenshaw Robinson, "A Survey of the Girls' Physical Education Programs for the Secondary Schools in the State of Alabama," Dissertation Abstracts 31 (April 1971): 5185-A.

และเครื่องอำนวยความสะดวกในการสอนวิชาพลศึกษามีอยู่ต่ำกว่าเกณฑ์เฉลี่ย การจัดทำเนืงการโปรแกรมพลศึกษา และโปรแกรมกิจกรรมพลศึกษาอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่ดี ข้อเสนอแนะของผู้วิจัยคือ ควรมีการประเมินผลโปรแกรมทุก ๆ 5 ปี ¹

โจเซ เอ็ม ปอร์เตลา ซัวเรซ (Jose M. Portela-Suarez) ทำการวิจัยเรื่อง "การประเมินผลโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมชุมชน เปอร์โต ริโก" ในปี ค.ศ. 1974 โดยใช้แบบประเมินผลส่วนที่ 4-13 ของแบบประเมินผลของโรงเรียนมัธยมแห่งชาติ

(National Study of Secondary School Evaluation) นำมาประเมินผลโรงเรียนมัธยมชุมชนใน เปอร์โต ริโก จำนวน 12 โรงเรียน ผลการวิจัยปรากฏว่า โปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนส่วนมากยังอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่ดี การนำโปรแกรมพลศึกษาที่วางแผนโปรแกรมโดยรัฐมาใช้เป็นโปรแกรมที่ไม่ตรงกับสภาพความเป็นจริง และสภาวะของโรงเรียนนั้น ๆ ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมโปรแกรมพลศึกษามีน้อย ไม่มีจำนวนนักเรียนที่แน่นอนในการเรียนพลศึกษาในชั้นเรียน ขาดอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก ซึ่งทำให้เป็นผลกระทบท่อการสอนและกระบวนการเรียนรู้ของวิชาพลศึกษา ความคิดเห็นของผู้วิจัยเห็นว่า ควรมีการปรับปรุงโปรแกรมพลศึกษาในทุกด้าน เพื่อที่จะจัดการพลศึกษาให้แก่ักเรียนทั้งในปัจจุบันและอนาคตได้อย่างมีคุณค่าที่สุด ²

¹ Charles Jacobs Becker, "An Evaluation of Physical Education Programs for Men in Oregon Community Colleges," Dissertation Abstracts 31 (April 1971): 5172-A.

² Jose M. Portela-Suarez, "An Evaluation of the Physical Education Programs in the Public Secondary Schools of Puerto Rico," Dissertation Abstracts 35 (March 1975): 5908-A.